

Notat

J.nr. 09-0217676
Den 19. juni 2013

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om Europa-Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2010/4192 om beskatningen af udbytte til investeringsinstitutter

Europa-Kommissionen anførte i sin åbningsskrivelse af 30. april 2012, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til TEUF-traktatens artikel 53 og 63 og EØS-aftalens artikel 36 og 40 ved ikke at anvende den gældende fritagelse for udbyttebeskatning i tilfælde, hvor det modtagende investeringsinstitut har sit skattemæssige hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller anden EØS-stat.

Den danske regering anerkendte i sit svar af 2. juli 2012, at danske og udenlandske investeringsinstitutter i visse tilfælde er undergivet en forskellig skattemæssig behandling af udbytter fra danske selskaber. Det blev dog samtidigt anført, at den forskellige skattemæssige behandling er retfærdiggjort af tvungne almindelige hensyn, idet de danske skatteregler er nødvendige for at sikre sammenhængen i beskatningsordningen og hensynet til en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen.

I Kommissionens begrundende udtalelse af 26. april 2013 fastholder Kommissionen, at de danske udbyttebeskatningsregler er i strid med EU-retten.

For så vidt angår hensynet til at sikre sammenhængen i beskatningsordningen, henviser Kommissionen til, at fritagelsen for indeholdelse af udbytteskat efter de danske regler ikke er undergivet en betingelse om, at det udbytte, der modtages af det pågældende investeringsinstitut, skal videreudloddet af investeringsinstituttet, således at beskatningen hos deltagerne opvejer fritagelsen for udbytteskat.

Desuden anfører Kommissionen, at instituttet ikke kan indeholde udbytteskat, hvis det vælger ikke at foretage faktisk udlodning til deltagerne. Kommissionen antager herefter, at Danmark ikke kan beskatte den ikke-udloddede minimumsindkomst hos deltagerne, som ikke er underlagt dansk skattepligt.

I svaret på den begrundede udtalelse fastholdes det, at den direkte sammenhæng mellem skattefritagelsen i forhold til instituttet og beskatningen hos deltagerne er til stede.

Fritagelsen for kildeskat af udbytte efter de danske regler er betinget af, at der faktisk eller teknisk set sker en udlodning af hele den såkaldte minimumsindkomst, samt at der indeholdes udbytteskat heri. Det er ikke korrekt, når Kommissionen anfører, at fritagelse efter de danske regler ikke er betinget af videreudlodning af instituttets indkomst til deltagerne, og at der i visse tilfælde ikke skal ske indeholdelse af udbytteskat.

For så vidt angår hensynet til at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen anfører Kommissionen, at den danske regerings henvisning til Oy AA-dommen (C-231/05) ikke er relevant, idet dommens anvendelsesområde er begrænset til at omfatte rent kunstige arrangementer af grænseoverskridende karakter.

Den danske regering er ikke enig med Kommissionen i, at den foreliggende sag ikke kan sammenlignes med Oy AA.

IOy AAfastslår Domstolen, at en restriktion godt kan være forenelig med traktaten, selvom den ikke er begrænset til at omfatte rent kunstige arrangementer af grænseoverskridende karakter.

Endvidere fastslår Domstolen, at nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne kan begrunde en beskatningsordning, når denne har til formål at hindre former for adfærd, som kan gøre indgreb i en medlemsstats ret til at udøve sin beskatningskompetence med hensyn til virksomhed, der udøves på dens område.

Hvis man fritog udenlandske investeringsinstitutter for dansk kildeskat på udbytte, ville investor kunne fravælge dansk kildeskat, hvis blot udbyttet kanaliseres via et udenlandsk investeringsinstitut, der har valgt og opfylder betingelserne for, at instituttets indkomst skal beskattes hos deltagerne efter reglerne for minimumsbeskattede investeringsinstitutter. Det ville indebære, at Danmark mistede sin beskatningsret til fordel for den medlemsstat, hvor investor har hjemsted.

En sådan retstilstand ville bringe selve systemet med fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne i fare.

Idet den danske beskatningsordning vedrørende minimumsbeskattede investeringsinstitutter herefter er nødvendig for at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne, fastholder regeringen også på denne baggrund, at reglerne ikke er i strid med EU-retten.